

tal i Sognet kunne forhindre Flertallet i overhovedet at kunne komme til at vælge. Hvis der altsaa er Nogen, som tillægger Mindretallet overdreven Vægt, saa er det rigtignok det ærede Mindretal i Udvalget, og det en saadan Vægt, at jeg ikke kan tro, at det enten er rigtigt eller kan finde Bisald her i Thinget. Jeg kan godt forstaa, at de ærede Medlemmer, som i politisk Henseende lægge saa megen Vægt paa et Mindretal, og et Ministerium, som støtter sig dertil, ogsaa kunne gjøre det i kirkelig Henseende, men jeg kan paa ingen Maade være med dertil. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Casse) talte idag, saaledes som han oftere gjør, i en meget overlegen Tone ligeoverfor sine Modstandere, som om de Grunde, de have anført, vare i den Grad løse og tomme, at han aldeles ikke vilde værdige dem et Svar, det fortjente de ikke, og at det var nok, at han alene modsagde dem; men det gif ham idag, som det oftere er gaaet ham, at han, naar han skal til at anføre Exempler, forsaavidt han nedlader sig dertil, ofte er meget uheldig med den overlegne Tone, han vil gjøre gjældende. Saaledes nævnte han strax som det allerførste Exempel paa, hvor aldeles urigtig jeg havde talt, at jeg ikke vilde indrømme, at Mindretallets Forslag nærmede sig mere til den historiske Udvikling end Flertallets; men det har jeg ikke med et eneste Ord gjort; det var aldeles ikke det, jeg talte om; jeg talte alene om det, der staar i Mindretallets Betænkning, at vort Forslag skulde gaa yderligere end noget af alle de Forslag til en Præstevalglov, som ere bragte frem for Rigsdagen indtil 1871; det var den Paastand, jeg inibegif; men at negte, at Mindretallets Forslag skulde ligge nærmere ved den historiske Udvikling end vort, det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind i samme Dieblis, som jeg paaviste, at saasnart blot en Trediedel i et Sogn er imod en Forandring, saa bliver Alt ved det Gamle. Sa, det er selvfølgelig, at Mindretallets Forslag ligger nærmere ved det Historiske, ved de nu bestaaende Forhold, end vort Forslag, som vil give Menighedernes Flertal en virkelig Ret til en Forandring. Med det Øvrige, som det ærede Medlem fremsørte mod mig, forholdt det sig omtrent paa samme Maade; men det har jeg tilbøielig befaret ved at besvare, hvad det ærede Medlem fra Fredericia har anført, og skal jeg derfor ikke gaa nærmere ind paa. Med Hensyn til Enkeltighederne da have begge de ærede Medlemmer fremhævet det Onskelige i, at vi her fik optaget Bestemmelser angaaende en ny Klasseinddeling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn vil have, at det ganske skal overlades til en kongelig Anordning, hvorimod det ærede Medlem for Fredericia vel vil have Klasseinddelingen overladt til Kongen, men derimod Reglerne for Ansøgerne fastsatte ved Lov; men se de ærede Herrer da ikke, at derved sker der et stærkt Indgrib i den

Ret, vi netop nu ønske at give til Menighederne, thi det er jo dog en Selvpløge, at ved den Maade, hvorpaa Kalderne inddeles i Klasser, og hvorpaa man sætter Betingelserne for at kunne søge Embederne i disse forskellige Klasser, indskrænker man Antallet af de kvalificerede Ansøgere til bestemte Embeder, og altsaa sker derved virkelig et Indgrib i den Ret, vi her vedtage, og Omfanget deraf overlade vi ganske i Kongens Haand. Det er os altsaa umuligt, idet vi stemme for denne Lov, at vide, hvilken Ret vi i Virkeligheden give Menighederne. For at uundgaa en saadan Uvisshed finder Flertallet det naturligt, at det slaas fast ved Lov, at de hidtilgjældende Regler blive gjældende, men at man ikke kan ændre dem, undtagen man kommer med bestemte Lovforslag derom, og jeg kan for mit Bedkommende aldrig være med til at overlade til kongelig Anordning at fastsætte Bestemmelser af den Natur, at jeg slet ikke veed, hvad der egentlig ligger i den Lov, jeg stemmer for. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn frembrævede adskillige Indvendinger imod de enkelte Bestemmelser, der vare bragte i Forslag af det ærede Medlem her ved Siden af (Sed), navnlig f. Ex. om Lærerne ved de lærde Skoler, og det er jo Noget, der er fuldstændig klart, at det i høi Grad vilde være ubilligt, om f. Ex. en Lærer ved en lærd Skole, der underviser i Mathematik, Franck eller andet Saadant, skulde gaa frem for en anden Kandidat, der havde været ansat f. Ex. ved en privat Folkehøjskole, et privat Seminarium eller deslige, og der havde givet sig af med Noget, som laa ganske anderledes nær ved den præstelige Virksomhed, han senere vilde komme til at beskæftige sig med, og som oven i Kjøbet havde bragt ham i nærmere Forbindelse med den vorne Del af Befolkningen, medens den anden kun havde undervist Børn. Det er derfor klart, at der er Mangler i Forslaget, der maa afhjælpes, hvis man skal have saadanne nye Regler. Dernæst have begge de ærede Forslagsstillere fremhævet det som et Gode, at der var foreslaaet indsat en Bestemmelse om, at Bedkommende skulde have prædiken en vis Tid, inden han søgte et Embede, og den høitærede Minister har endog henvist dertil som en særdeles heldig Bestemmelse. Jeg maa nu sige, at det undrer mig, at Nogen af de ærede Herrer have kunnet fremhæve dette som en ønskelig Bestemmelse, thi i Virkeligheden vil det vise sig, at det aldeles ingen Sikkerhed giver. Hvad vil det sige at prædike? Vi vide jo meget godt, at det kan være at oplæse en Prædiken, der er nedskreven, og som man end ikke har nogen Sikkerhed for er affattet af den Bedkommende selv, men som han kan have taget af en eller anden trykt Bog eller oversat fra et eller andet Sprog. Er der nogensomhelst Sikkerhed for, at han er mere stiftet til et Præsteembede, fordi han en Søndag har oplæst en saadan skrevet Prædiken for en Menighed, og bliver det bedre derved,